

- samtidig med at EU fortsat bør overvåge omfanget af reformerne og deres gennemførelse,
- F. der henviser til, at Kommissionen i sin fremskridtsrapport har konkluderet, at ændringerne foregik langsommere sidste år, at ændringerne ikke gennemførtes harmonisk, og at det er nødvendigt at gøre en betydelig større indsats med hensyn til grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder, særligt ytringsfriheden, kvinders rettigheder, religionsfrihed, fagforeningsrettigheder, politiske frihedsrettigheder, mindretalsrettigheder samt sproglige og kulturelle rettigheder, og at der bør gøres en yderligere indsats i kampen mod tortur og mishandling, ligesom statslige instanser bør sikre en hurtig og korrekt gennemførelse af domstolsafgørelser,
- G. der henviser til, at fremskridtene på området ytringsfrihed stadig langt fra er tilstrækkelige og tegner et broget billede med visse positive udviklinger, som den nylige løsladelse af Ibrahim Kaboglu og Baskin Oran, der blev anklaget i henhold til artikel 216 og 301 i den tyrkiske straffelov, af journalisten Murat Belge, af forfatteren Elif Shafak og forfatteren Perihan Maden og af forfatteren Orhan Pamuk, men som henviser til, at et antal menneskerettighedsforkæmpere stadig er under anklage, og at journalister og udgivere stadig risikerer retssager, og journalisten Hrant Dink, hvis sag er blevet henvist til kassationsdomstolen på trods af, at denne ved dom er blevet erklæret uskyldig, og som risikerer op til tre års fængsel i forbindelse med en anden sag, og andre som f.eks. menneskerettighedsforkæmperen Erin Keskin er blevet dømt;
- H. der henviser til, at kassationsdomstolen den 12. juli 2006 stadfæstede en betinget fængselsdom på seks måneder mod Hrant Dink for i henhold til den tyrkiske straffelovs artikel 301 at have »krænket tyrkiske værdier«,
- I. der henviser til, at Tyrkiet stadig ikke har anerkendt det armenske folkemord trods anmodningerne herom fra Europa-Parlamentet og flere medlemsstater,
- J. der henviser til, at de internationale konventioner om bekæmpelse af terrorisme bør overholdes nøje ved udarbejdelse af ny antiterrorlovgivning,
- K. der henviser til, at definitionen på terrorisme bør bringes i overensstemmelse med internationale normer og standarder, især legalitetsprincippet i medfør af artikel 15 i den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, ifølge hvilket der ikke kan være tale om fravigelser, heller ikke i forbindelse med en undtagelsestilstand,
- L. der henviser til, at den nyligt vedtagne tyrkiske antiterrorlovgivning specielt er i strid med de råd, der blev givet af FN's Menneskerettighedsråds særlige rapportør om terrorisme, og undergraver tidligere reformer på området for grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder ved at indføre elementer, der tidligere var blevet ophævet, og at den yderligere kan begrænse udøvelsen af disse friheder og rettigheder ved at indføre brede definitioner på begreberne »terrorhandling« og »terrorist« og ved at udvide området for forbrydelser, der er omfattet af denne lovgivning; der endvidere henviser til, at Tyrkiet ligesom EU bør søge at forhindre, at spørgsmål om sikkerheden medfører begrænsninger i borgernes frihed - et aspekt, som volder bekymring i hele EU, hvilket siden Det Europæiske Råd i Tampere den 15. og 16. oktober 1999 og på det seneste med vedtagelsen af Haag-programmet står mere og mere klart,
- M. der henviser til, at der ikke er gjort noget fremskridt angående de etniske minoriteters vanskeligheder siden Parlamentets sidste betænkning, og som henviser til, at den forventede lovgivning om foreninger, der er under udarbejdelse i det tyrkiske parlament, ikke synes at have fjernet alle de mangler, som blev identificeret i det forudgående udkast, såsom beslaglæggelse af værdier, der tilhører religiøse foreninger, problemet om juridisk personlighed, retten til at uddanne gejstlige og intern forvaltning og derved ikke lever op til EU-normerne og forventningerne hos både de religiøse fællesskaber og ngo'erne, hvilket er en forudsætning for et alsidigt og uafhængigt civilsamsfund,
- N. der henviser til »Emasya-protokollen«, der blev underskrevet i 1997 af generalstaben og indenrigsministeriet, og som på visse betingelser tillader militære operationer, når den interne sikkerhed er i fare,
- O. der henviser til, at den fornyede vold i det sydøstlige Tyrkiet og de fornyede terrorhandlinger fra det kurdiske arbejderparti PKK's side efterfulgt af en omfattende optrapning af de militære operationer udgør en alvorlig trussel mod freden, stabiliteten og demokratiet i Tyrkiet; der endvidere understreger, at indsatsen mod terrorismen skal stå i et rimeligt forhold til truslen og til enhver tid være i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning,